

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

Development of Chinese speaking skills of Mathayomsuksa 1 students

By using STAD cooperative learning technique

กรกช ฉวีวรรณชล¹

Korakot Chaweewonchon¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และ 2) หาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองรีมงคลสุสวัสดิ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้อง รวม 33 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD วิชาภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 แผน 6 คาบๆ ละ 50 นาที 2) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีน เป็นแบบทดสอบปฏิบัติการพูด ด้านทักษะการพูด สนทนาโต้ตอบ และพูดบรรยายเรื่องราว ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ดัชนีประสิทธิผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เท่ากับ 0.5304 (E.I. = 0.5304) ผลพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพิ่มขึ้นร้อยละ 53.04

คำสำคัญ: ทักษะการพูด, ภาษาจีน, การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

¹ โรงเรียนหนองรีมงคลสุสวัสดิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง

¹ Nongreemongkonsuksawad School, The Secondary Educational Service Area Office Chonburi Rayong.

Corresponding Author Email: krkcwwc@gmail.com

Abstract

This research aimed to compare the Chinese speaking skills of Mathayomsuksa 1 students before and after using the STAD cooperative learning technique and determine the effectiveness index (EI) of Chinese speaking skills of Mathayomsuksa 1 students using the same technique. The sample consisted of 33 students in Mathayomsuksa 1 of Nongreemongkonsuksawad School studying in the first semester of academic year 2020. The sample was obtained from cluster random sampling using classroom as a random unit. The research instruments consisted of 1) lesson plans using STAD cooperative learning technique of Mathayomsuksa 1 and 2) Chinese speaking skill assessment form. It was a speaking practice test. for speaking, interacting, speaking, narrating stories. The results of the research were as follows: 1) Chinese speaking skill mean score of students in Mathayomsuksa 1 after using STAD cooperative learning technique was higher than before learning with statistical significance at the .05 level, and 2) the effectiveness index (EI) of Chinese speaking skills of Mathayomsuksa 1 students using the same technique was 0.5304 (E.I. = 0.5304). which showed that the Chinese speaking skills of Mathayomsuksa 1 students using STAD cooperative learning technique was increased by 53.04 percent.

Keywords: Speaking Skills, Chinese Language, STAD cooperative learning technique

บทนำ

นับตั้งแต่การก้าวเข้าสู่คริสต์ศตวรรษที่ 21 สาธารณรัฐประชาชนจีน (ประเทศจีน) มีการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคม การเมือง การทหาร วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด ส่งผลให้ประเทศจีนมีความเจริญก้าวหน้า และสามารถก้าวขึ้นมาเป็นมหาอำนาจของโลกได้ในเวลาอันรวดเร็ว ในฐานะของการเป็นประเทศมหาอำนาจของโลก ประเทศจีนมีบทบาท และอิทธิพลอย่างมากต่อการส่งเสริมการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งในระดับภูมิภาค และระดับโลก โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ และการค้าการลงทุน ทำให้ประเทศจีนกลายเป็นตลาดที่ใหญ่ และมีอำนาจการซื้อขายสูงที่ทั่วโลกจับจ้อง ปัจจุบันประเทศจีนมีการค้าการลงทุน และความร่วมมือในด้านต่าง ๆ จำนวนมากกับนานาประเทศทั่วโลก การติดต่อสื่อสาร และไปมาหาสู่ระหว่างกันจึงมากขึ้นตามไปด้วย ดังนั้น สิ่งสำคัญที่จะเข้ามามีบทบาทอย่างมากก็คือภาษาจีน ซึ่งขณะนี้ทั่วโลกให้ความสำคัญ และส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้ เนื่องจากการเรียนรู้

ภาษาจีนนอกจากจะช่วยให้เราสามารถติดต่อสื่อสารกับชาวจีนได้โดยตรงแล้ว ยังช่วยให้เรามีความเข้าใจชาวจีน และวัฒนธรรมความเป็นจีนมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการค้าการลงทุนและความร่วมมือระหว่างกัน ดังนั้น ภาษาจีนจึงเป็นภาษาที่มีความสำคัญยิ่งในโลกปัจจุบันและมีแนวโน้มที่จะทวีความสำคัญยิ่งขึ้นในอนาคต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, น. 1)

ในสังคมโลกปัจจุบัน และอนาคต ทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญของการสื่อสาร แม้บุคคลจะมีศักยภาพโดดเด่นหลากหลายด้านในเชิงวิชาการหรือศาสตร์อื่น ๆ แต่หากด้อยความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ศักยภาพที่มีอยู่ย่อมเสมือนลดทอนลง ภาษาต่างประเทศที่สำคัญ ๆ ล้วนเป็นภาษาของประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ ซึ่งรัฐต่างประเทศต้องการร่วมทำการค้าด้วย อย่างเช่น สาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งมีเศรษฐกิจเติบโตก้าวหน้าในประชาคมโลกอย่างมั่นคง และต่อเนื่อง ภาษาจีนจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญตามอิทธิพลทางเศรษฐกิจ ซึ่งคนทั่วโลกนิยมเรียนรู้ อีกทั้งยังเป็นภาษาหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ การเรียนรู้ภาษาจีนของคนไทยจึงมีความจำเป็นในการเพิ่มศักยภาพการสื่อสารกับประชากรในประเทศจีน และในประชาคมโลก เพราะภาษาจีนมิใช่สื่อสารกันเพียงภายในประเทศจีนเท่านั้น หากมีผู้นิยมใช้กันทั่วโลก และมีผู้นิยมใช้มากที่สุดด้วย การส่งเสริมให้คนไทยสามารถใช้ภาษาจีนได้ จะส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีระหว่างประเทศ และการมีสัมพันธไมตรีอันดีกับสาธารณรัฐประชาชนจีน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550, น. 1) โดยจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสามารถสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการฟัง - พูด - อ่าน - เขียน - และแสดงออก สามารถใช้ภาษาจีนในการแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมจีน เพื่อเข้าถึงปรัชญา วิถีคิด และวิถีชีวิตของชาวจีน สามารถเปรียบเทียบและถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย-จีนด้วยภาษาจีนอย่างสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาจีน

การพูดเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ประสบความสำเร็จในงานอาชีพ มักจะเป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพในการพูด การพูดเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่ดีกว่าวิธีอื่น ๆ และนับว่าเป็นแกนกลางอันยิ่งใหญ่ในการที่จะสร้างความเข้าใจระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, หน้า 167 อ้างถึงใน แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558, น. 146) ทักษะการพูดนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ ถือได้ว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนภาษาจีน ทักษะการพูด เป็นสิ่งสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารอีกด้วย

เนื่องจากผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนที่โรงเรียนหนองรีมิ่งคลุสสุวส์ดี ซึ่งโรงเรียนหนองรีมิ่งคลุสสุวส์ดี เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ละวิชาภาษาจีนเป็นวิชาหนึ่งในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนตามหลักสูตร ให้มีความสามารถในการ

สื่อสารนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน จากการศึกษาและประเมินผลผู้เรียนในวิชาภาษาจีนในระดับชั้นเรียนที่ผ่านมาพบว่า ผู้เรียนมีผลการประเมินทักษะการพูดในระดับที่ไม่น่าพอใจ ซึ่งความสามารถดังกล่าว คือ คุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในวิชาภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าทักษะการสื่อสารด้วยภาษาจีนเป็นจุดอ่อนที่ผู้เรียนควรได้รับการแก้ไขพัฒนา

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่ามีรูปแบบการสอนที่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ นั่นก็คือ การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อจูงใจผู้เรียนให้กระตือรือร้น กล้าแสดงออก และช่วยเหลือกัน ซึ่งเป็นเทคนิคที่สามารถใช้ได้กับทุกวิชา ตั้งแต่คณิตศาสตร์ ศิลปะ ภาษา และสังคมศึกษา และใช้ได้กับระดับประถมศึกษาจนถึงมหาวิทยาลัย โดยเหมาะสมอย่างยิ่งกับรายวิชาที่มีการวางจุดประสงค์ไว้อย่างแน่ชัด มีคำตอบที่ตายตัว เช่น คณิตศาสตร์ วิชาคำนวณต่าง ๆ การใช้ภาษาและภูมิศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งวิธีการเรียนนี้ เป็นวิธีการที่เน้นความสำคัญของการเรียนเป็นกลุ่มการช่วยเหลือกันในกลุ่ม เป็นการฝึกทักษะทางสังคมให้กับผู้เรียนและทำให้มองเป็นคุณค่าของการร่วมมือที่ง่ายที่สุด และเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดสำหรับครูในการเริ่มต้นใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือในห้องเรียน (Slavin, 1995, น. 4 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552, น. 198)

จากเหตุผลดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน เพราะหากผู้เรียนมีความรู้ทักษะการพูดภาษาจีนก็จะสามารถนำไปต่อยอดให้กับผู้เรียนในด้านการศึกษา หรือด้านการประกอบอาชีพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ตามแนวคิดของสลาบิน (Slavin, 1995, น. 4 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552, น. 198) ขงเปนเป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อจูงใจผู้เรียนให้กระตือรือร้น กล้าแสดงออก และช่วยเหลือกัน ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา 2) ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม 3) ขั้นทดสอบรายบุคคล 4) ขั้นคิดคะแนนและพัฒนาการกลุ่ม และ 5) ขั้นตัดสินผลงานและยกย่องชมเชย ผู้วิจัยเขียนเป็นแผนภาพแสดงกรอบแนวคิด ดังภาพที่ 1

เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองรีมงคลสุทนต์ จำนวน 2 ห้อง รวม 62 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

2. กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองรีมิ่งคลุสสุวส์ จำนวน 1 ห้อง รวม 33 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD รายวิชาภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูดภาษาจีน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 แผน ระยะเวลา 6 คาบๆ ละ 50 นาที
2. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีน เป็นแบบทดสอบปฏิบัติการพูด ด้านทักษะการพูด สนทนาโต้ตอบ พูดบรรยายเรื่องราว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลด้วยตนเองตามกำหนดการตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน – 30 กันยายน 2563 โดยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ก่อนดำเนินการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน ผู้วิจัยประเมินทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีน

2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD จำนวน 6 คาบ ๆ ละ 50 นาที โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

- 1) ชี้นำเสนอเนื้อหา
- 2) ชี้นำปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- 3) ชี้นำทดสอบรายบุคคล
- 4) ชี้นำคิดคะแนนและพัฒนาการกลุ่ม
- 5) ชี้นำตัดสินผลงานและยกย่องชมเชย

3. หลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ครบ 6 คาบ ได้ดำเนินการประเมินทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียน โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีน

4. นำคะแนนผลประเมินทักษะการพูดภาษาจีน ก่อนเรียน และหลังเรียน มาวิเคราะห์ด้วยสถิติเพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการพูด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีน ระหว่างก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้สถิติ Dependent Sample t-test
3. วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้สูตร E.I.

ผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ผลเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยนำเสนอคะแนน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังตารางที่ 1 และ ผลการวิเคราะห์โดยใช้ Dependent Sample t-test ดังตารางที่ 2
2. ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้สูตร E.I. ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 1 คะแนนการประเมินทักษะการพูดภาษาจีน ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน และหลังเรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

เลขที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	คะแนน (20)	ร้อยละ	คะแนน (20)	ร้อยละ
1	6	30	14	70
2	4	20	12	60
3	6	30	14	70
4	7	35	12	60
5	6	30	13	65
6	8	40	15	75
7	8	40	14	70
8	6	30	16	80
9	9	45	16	80
10	7	35	15	75

เลขที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	คะแนน (20)	ร้อยละ	คะแนน (20)	ร้อยละ
11	5	25	12	60
12	7	35	15	75
13	8	40	15	75
14	5	25	12	60
15	6	30	14	70
16	7	35	15	75
17	6	30	14	70
18	5	25	13	65
19	9	45	15	75
20	12	60	16	80
21	12	60	16	80
22	10	50	14	70
23	12	60	15	75
24	10	50	16	80
25	7	35	13	65
26	9	45	16	80
27	6	30	12	60
28	9	45	13	65
29	9	45	14	70
30	8	40	15	75
31	7	35	13	65
32	9	45	16	80
33	4	20	12	60
รวมคะแนน	249		467	
เฉลี่ย	7.55	37.73	14.15	70.76
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.15	10.76	1.42	7.08

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาจีน ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 7.55 คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 37.73 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 14.15 คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70.76

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีน ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

คะแนนทดสอบ	จำนวน(คน)	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	p
หลังเรียน	33	20	14.15	1.42	24.02*	.000
ก่อนเรียน	33	20	7.55	2.15		

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาจีนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ($\bar{x} = 14.15$, $SD = 1.42$) สูงวกาก่อนเรียน($\bar{x} = 7.55$, $SD = 2.15$) จึงสรุปได้ว่าการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงวกาก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ดัชนีประสิทธิผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

คะแนนทดสอบ	จำนวน(คน)	คะแนนเต็ม	\bar{x}	คะแนนรวม	E.I.	ร้อยละ
ก่อนเรียน	33	20	7.55	249	0.5304	53.04
หลังเรียน	33	20	14.15	467		

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาจีนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำนวน 33 คน มีคะแนนเฉลี่ย 7.55 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน มีคะแนนรวม 249 คะแนน และหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีคะแนนเฉลี่ย 14.15 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน มีคะแนนรวม 467 คะแนน มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.5304 จึงสรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เท่ากับ 0.5304 (E.I. = 0.5304) ผลพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพิ่มขึ้นร้อยละ 53.04

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่พบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงวกาก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ดัชนีประสิทธิผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เท่ากับ 0.5304 (E.I. = 0.5304) ผลพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของ

ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพิ่มขึ้นร้อยละ 53.04 ผู้วิจัยขออภิปรายร่วมกันในทั้งสองประเด็นร่วมกันดังนี้

จากการที่ได้ข้อสรุปการวิจัยข้างต้น อาจเนื่องมาจากการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา 2) ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม 3) ขั้นทดสอบรายบุคคล 4) ขั้นคิดคะแนนและพัฒนาการกลุ่ม และ 5) ขั้นตัดสินผลงานและยกย่องชมเชย นั้นเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงาน และเรียนรู้ ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ ผู้เรียนที่มีทักษะการพูดภาษาจีนสูงมีโอกาสได้ช่วยเหลือพัฒนาผู้เรียนที่ต้องได้รับการพัฒนาให้มีความสามารถในการพูดได้ดีขึ้น นำไปสู่การพัฒนาทักษะด้านการพูดที่ดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิชชุตา ทิชนันติ (2554) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับพระมหาโสพล จันทรฤทธิ์, ปรีชา สุขเกษม, และ ประเสริฐ เรือนนระการ ซึ่งได้ศึกษาวิจัยการเปรียบเทียบทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD กับกิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครู พบว่า 1) คะแนนผลสัมฤทธิ์ของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD สูงกว่ากิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ความพึงพอใจต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD สูงกว่ากิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนการเรียน และ ผลพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพิ่มขึ้นร้อยละ 53.04 ดังนั้นการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD จึงสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ควรนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปใช้ในวิชาอื่น ๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์หรือทักษะให้กับผู้เรียน
2. ควรนำวิธีการหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ มาร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อจะได้แนวทางแก้ปัญหาที่เหมาะสมและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน*. กรุงเทพฯ : สำนักคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นหลัก*. กรุงเทพฯ : แด เน็กซ์ อินเทอร์เน็ตปอเรชั่น.
- พระมหาโสพล จันทรฤทธิ์, ปรีชา สุขเกษม, และประเสริฐ เรือนนระการ. (2553). การเปรียบเทียบทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD กับกิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครู. *วารสารสักทอง: วารสารการวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร*, 16(1), 117-130.
- วิชุดา ทิชนิต. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT (ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การอ้างอิงบทความ

- กรกช ฉวีวรรณชล. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้
 การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD. *e-Journal of Education Studies, Burapha University*, 3(1), 34-44. สืบค้นจาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/ejes/article/view/246854>